

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾
z dnia.....2008 r.

**w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia
działalności w zakresie sektora akwakultury** ²⁾

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia:

- 1) przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury;
- 2) zakładu przetwórczego przetwarzającego lub poddającego ubojowi zwierzęta akwakultury w ramach zwalczania chorób zakaźnych tych zwierząt (zakładu przetwórczego);
- 3) miejsc innych niż przedsiębiorstwa produkcyjne sektora akwakultury, w których zwierzęta wodne są utrzymywane bez zamiaru umieszczenia na rynku;
- 4) łowisk typu „wpuść i złów”;
- 5) przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury, które umieszczają na rynku zwierzęta akwakultury wyłącznie w celu spożycia przez ludzi, w zakresie określonym w art. 1 ust. 3 lit. c rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14).

§ 2. Decyzja stwierdzająca spełnianie wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności, o której mowa w § 1 pkt 1, może być wydana dla kilku przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury, w których jest prowadzony chów lub hodowla mięczaków na obszarze hodowli mięczaków.

§ 3. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję stwierdzającą spełnianie wymagań weterynaryjnych, jeżeli podmiot prowadzący działalność, o której mowa w § 1 pkt 1 i 2, prowadzi dokumentację potwierdzającą spełnianie wymagań weterynaryjnych dla danego rodzaju działalności.

§ 4. Decyzja odmawiająca stwierdzenia spełniania wymagań weterynaryjnych jest wydawana, jeżeli prowadzenie działalności, o której mowa w § 1 pkt 1 i 2, stanowi niedopuszczalne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury na gospodarstwa, obszary hodowli mięczaków lub na dzikie zwierzęta wodne, znajdujące się w sąsiedztwie gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków, w których zamierza się prowadzić taką działalność, a także w przypadku niemożności zastosowania środków ograniczających to ryzyko oraz zmiany lokalizacji prowadzenia działalności.

§ 5. 1. Zwierzęta akwakultury wprowadza się do gospodarstwa, w którym jest prowadzony chów lub hodowla zwierząt akwakultury, w czystych pojemnikach lub opakowaniach jednorazowego użytku, lub w pojemnikach wielokrotnego użytku, które przed każdorazowym użyciem powinny być umyte i odkażone.

2. Środki transportu używane do transportu zwierząt w obrębie tego samego gospodarstwa powinny być czyste. W przypadku transportu poza gospodarstwo środki transportu dodatkowo odkaża się.

§ 6. Produkty biobójcze oraz środki myjące używane przy chowie lub hodowli zwierząt akwakultury powinny być:

- 1) dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów o produktach biobójczych;
- 2) zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych;
- 3) przechowywane w taki sposób, aby nie miały kontaktu ze zwierzętami.

§ 7. Jeżeli w gospodarstwie, w którym jest prowadzony chów lub hodowla ryb, znajdują się budynki wyposażone w urządzenia służące do rozrodu ryb, to w wejściu i wyjściu do pomieszczeń, w których te urządzenia się znajdują, umieszcza się matę nasączoną produktem biobójczym lub inne instalacje zawierające taki produkt.

§ 8. W pomieszczeniach, o których mowa w § 7, podłoga i ściany powinny być wykonane z materiałów trwałych, łatwych do mycia i odkażania.

§ 9. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 1 i 5, zapewniają wydzielone miejsca do:

- 1) zmiany odzieży ochronnej;
- 2) mycia rąk;
- 3) wykonywania czynności weterynaryjnych.

§ 10. 1. Konstrukcja urządzeń doprowadzających wodę do stawów rybnych lub innych urządzeń służących do inkubacji ikry powinna ograniczać możliwość przedostawania się do nich ryb wolno żyjących.

2. Urządzenia służące do inkubacji ikry myje się i odkaża przed rozpoczęciem i po zakończeniu inkubacji.

§ 11. Narzędzia i sprzęt używane do pracy z ikrą lub nasieniem:

- 1) oznacza się w sposób widoczny i używa tylko z jednym urządzeniem;
- 2) każdorazowo, przed i po użyciu, myje się i odkaża.

§ 12. 1. W gospodarstwach, w których jest prowadzony chów lub hodowla ryb łososiowatych, każdy staw rybny oraz inne urządzenia służące do prowadzenia chowu lub hodowli zaopatruje się w wydzielony komplet narzędzi i sprzętu do usuwania zanieczyszczeń, ryb śniętych lub wykazujących objawy choroby.

2. Narzędzia i sprzęt, o których mowa w ust. 1, nie mogą być używane w innych stawach lub urządzeniach służących do chowu lub hodowli ryb, chyba że przed i po użyciu zostaną umyte i odkażone.

§ 13. Mycie i odkażanie narzędzi i sprzętu przeprowadza się w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu lub skażeniu wody, w której prowadzi się chów lub hodowlę zwierząt akwakultury oraz rozród ryb.

§ 14. W przedsiębiorstwie produkcyjnym sektora akwakultury, w którym jest prowadzony rozród ryb, wykorzystuje się wyłącznie zdrowe tarlaki.

§ 15. Konstrukcja urządzeń doprowadzających wodę do gospodarstw, w których jest prowadzony chów lub hodowla skorupiaków lub mięczaków, powinna umożliwiać przeprowadzanie czynności mających na celu likwidację czynników chorobotwórczych.

§ 16. Sprzęt używany przy chowie lub hodowli skorupiaków lub mięczaków myje się i odkaża:

- 1) w trakcie cyklu produkcyjnego – w miarę potrzeby;
- 2) po zakończeniu każdego cyklu produkcyjnego;
- 3) każdorazowo – przed użyciem do innej grupy wiekowej skorupiaków lub mięczaków.

§ 17. Wymagania jakościowe dla wód morskich, w których jest prowadzony chów lub hodowla skorupiaków lub mięczaków, oraz sposób pobierania i badania próbek wody określają przepisy dotyczące wymagań, jakim powinny odpowiadać morskie wody wewnętrzne i wody przybrzeżne będące środowiskiem życia skorupiaków i mięczaków.

§ 18. 1. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 1 i 5, sporządzają i gromadzą dokumentację zawierającą informacje dotyczące:

- 1) ilości i gatunku zwierząt akwakultury wprowadzonych do gospodarstwa;
- 2) miejsca pochodzenia zwierząt akwakultury;
- 3) firmy lub nazwy dostawcy zwierząt akwakultury, jego siedziby i adresu, a w przypadku osoby fizycznej – jej imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;
- 4) daty wprowadzenia zwierząt akwakultury do gospodarstwa;
- 5) ilości i gatunku zwierząt akwakultury wyprowadzonych z gospodarstwa;
- 6) miejsca przeznaczenia zwierząt akwakultury;
- 7) firmy lub nazwy odbiorcy zwierząt akwakultury, jego siedziby i adresu, a w przypadku osoby fizycznej – jej imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;
- 8) daty wyprowadzenia zwierząt akwakultury z gospodarstwa;

- 9) przeprowadzonych badań, w tym wyników badań przeprowadzonych w ramach programu nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury prowadzonego przy uwzględnieniu analizy ryzyka;
- 10) śmiertelności w poszczególnych jednostkach epizootycznych odpowiednio do danego typu produkcji;
- 11) przeprowadzonego leczenia.

2. Przepisów ust. 1 pkt 5 – 7 nie stosuje się do sprzedaży konsumentowi końcowemu.

3. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez cztery lata od dnia zaistnienia określonego zdarzenia wymienionego w ust. 1.

§ 19. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 3 i 4, sporządzają i gromadzą dokumentację zawierającą informacje w zakresie określonym w § 18 ust. 1 pkt 1 – 4 oraz pkt 9 – 11.

§ 20. 1. Podmiot prowadzący działalność, o której mowa w § 1 pkt 1 i 2, realizuje, na własny koszt, program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury w sposób odpowiedni do danego typu produkcji, w celu wykrycia podwyższonej śmiertelności i chorób podlegających obowiązkowi zwalczania.

2. Program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury opracowuje się z uwzględnieniem:

- 1) analizy ryzyka;
- 2) wytycznych określonych przez Komisję Europejskiej, zgodnie z art. 10 ust. 4 dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.).

3. Program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury obejmuje kontrole stanu zdrowia tych zwierząt, przy przeprowadzaniu których bierze się pod uwagę status epizootyczny w danej strefie lub enklawie. Częstotliwość przeprowadzania kontroli połączonej z pobieraniem i badaniem próbek w ramach programu jest określona w załączniku do rozporządzenia.

4. Program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury, w tym pobieranie i badanie próbek, jest realizowany niezależnie od badań i nadzoru prowadzonego

przez organy Inspekcji Weterynaryjnej w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt akwakultury.

§ 21. Zakłady przetwórcze;

- 1) powinny posiadać system oczyszczania ścieków unieszkodliwiający dany czynnik chorobotwórczy lub inny sposób oczyszczania ścieków pochodzących z tych zakładów, zmniejszający do dopuszczalnego poziomu ryzyko przeniesienia danego czynnika chorobotwórczego do wód naturalnych;
- 2) prowadzą ewidencję przemieszczania zwierząt akwakultury i ich produktów do i z zakładów ze wskazaniem miejsca pochodzenia i przeznaczenia tych zwierząt.

§ 22. W przedsiębiorstwie produkcyjnym sektora akwakultury oraz zakładzie przetwórczym stosuje się dobrą praktykę higieniczną opracowaną stosownie do prowadzonej działalności w celu zapobiegania przeniesieniu na ich teren choroby zakaźnej zwierząt akwakultury lub jej rozprzestrzeniania się poza przedsiębiorstwo lub zakład.

§ 23. Przy transporcie zwierząt akwakultury prowadzi się ewidencję:

- 1) śmiertelności w czasie transportu;
- 2) miejsc postojowych, w tym w gospodarstwach, obszarach hodowli mięczaków oraz zakładach;
- 3) miejsc wymiany wody w szczególności miejsc jej poboru oraz usuwania w czasie transportu.

§ 24. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza kontrole urzędowe zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 191 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”.

2. Kontrole urzędowe obejmują co najmniej regularne inspekcje, wizyty, a także, jeżeli jest to konieczne, pobieranie próbek – przy uwzględnieniu ryzyka, jakie stanowi

prowadzenie danego przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury oraz zakładu przetwórczego w związku z chorobami zakaźnymi zwierząt akwakultury.

3. Przy przeprowadzaniu kontroli urzędowej bierze się pod uwagę status epizootyczny w danej strefie lub enklawie. Częstotliwość przeprowadzania kontroli urzędowej jest określona w załączniku do rozporządzenia.

§ 25. 1. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w:

1) art. 8 ust. 1:

a) pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zwanej dalej „ustawą” – w przypadku niespełnienia wymagań określonych w:

- § 6 – 13, 15 – 16 i 23 przez podmioty, o których mowa w § 1 pkt 1,
- § 6, 13 i 19 przez podmioty, o których mowa w § 1 pkt 3 i 4,
- § 6, 9, 10, 12, 13, 15, 16 i 23 przez podmioty, o których mowa w § 1 pkt 5,

b) pkt 3 ustawy – w przypadku niespełnienia wymagań określonych w:

- w § 14, 18, 20 i 22 przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 1,
- § 20 – 22 przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 2,
- § 14 i 18 przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 5;

2) art. 9 ust. 1 ustawy – w przypadku niezastosowania się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji wydanej na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy, w terminie określonym w tej decyzji.

2. W przypadku niespełnienia wymagań weterynaryjnych określonych w rozporządzeniu dla poszczególnych rodzajów działalności, o której mowa w § 1, oprócz środków określonych w art. 8 i 9 ustawy, powiatowy lekarz weterynarii może zastosować także środki określone w art. 54 rozporządzenia nr 882/2004.

§ 26. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy, zakazującej prowadzenia działalności, o której mowa w § 1, podmiot prowadzący działalność w tym zakresie może ubiegać się o ponowne stwierdzenie spełnienia wymagań weterynaryjnych, jeżeli zastosował się do nakazu lub zakazu określonego

w decyzji wydanej na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy i spełnia wymagania weterynaryjne określone w rozporządzeniu w zależności od rodzaju działalności.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 października 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb (Dz. U. Nr 231, poz. 2323).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Przepisy rozporządzenia częściowo wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830, z 2007 r. Nr 133, poz. 920 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916.

**CZĘSTOTLIWOŚĆ PRZEPROWADZANIA KONTROLI W RAMACH PROGRAMU NADZORU STANU ZDROWIA
ZWIERZĄT AKWAKULTURY ORAZ KONTROLI URZĘDOWYCH**

Lp.	Występujące gatunki	Status epizootyczny	Poziom zagrożenia*	Typ nadzoru**	Zalecana częstotliwość przeprowadzania kontroli urzędowych	Zalecana częstotliwość kontroli przeprowadzanych w ramach programu nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury
1	2	3	4	5	6	7
1.	Brak zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Strefa lub enklawa uznana za wolną od danej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury	niski	bierny	1 co 4 lata	1 co 4 lata
2.	Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Strefa lub enklawa uznana za wolną od danej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury	wysoki	aktywny, ukierunkowany lub bierny	1 w roku	1 w roku
			średni		1 co 2 lata	1 co 2 lata
			niski		1 co 4 lata	1 co 2 lata
3.	Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Strefa lub enklawa objęta programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt	wysoki	ukierunkowany	1 w roku	1 w roku
			średni		1 co 2 lata	1 co 2 lata
			niski		1 co 4 lata	1 co 2 lata

4.	Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Strefa lub enklawa o statusie nieokreślonym	wysoki	aktywny	1 w roku	3 w roku
			średni		1 w roku	2 w roku
			niski		1 co 2 lata	1 w roku
5.	Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Strefa lub enklawa objęta programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt	wysoki	ukierunkowany	1 w roku	1 w roku
			średni		1 co 2 lata	1 co 2 lata
			niski		1 co 4 lata	1 co 2 lata
6.	Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Strefa lub enklawa skażona	wysoki	bierny	1 co 4 lata	1 w roku
			średni		1 co 4 lata	1 co 2 lata
			niski		1 co 4 lata	1 co 4 lata

* 1. Gospodarstwa lub obszary hodowli mięczaków o wysokim poziomie zagrożenia to gospodarstwa lub obszary hodowli:

- 1) w których istnieje wysokie prawdopodobieństwo rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury i zakażenia zwierząt hodowanych przez zwierzęta z innych gospodarstw lub dziko żyjące, albo przeniesienia tych chorób do innych gospodarstw lub na zwierzęta dziko żyjące;
 - 2) w których działalność jest prowadzona w warunkach potencjalnie zwiększających ryzyko pojawienia się ogniska choroby (wysoka biomasa, niska jakość wody) wśród utrzymywanych tam gatunków zwierząt akwakultury;
 - 3) umieszczające na rynku żywe zwierzęta wodne przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji.
2. Gospodarstwa lub obszary hodowli mięczaków o średnim poziomie zagrożenia to gospodarstwa lub obszary hodowli:
 - 1) w których istnieje średnie prawdopodobieństwo rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury i zakażenia zwierząt hodowanych przez zwierzęta z innych gospodarstw lub dziko żyjące, albo przeniesienia tych chorób do innych gospodarstw lub na zwierzęta dziko żyjące;
 - 2) w których działalność jest prowadzona w warunkach niekoniecznie zwiększających ryzyko pojawienia się ogniska choroby (średnia biomasa, średnia jakość wody) wśród utrzymywanych tam gatunków zwierząt akwakultury;
 - 3) umieszczające na rynku żywe zwierzęta wodne w szczególności z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi.

3. Gospodarstwa lub obszary hodowli mięczaków o niskim poziomie zagrożenia to gospodarstwa lub obszary hodowli:

- 1) w których istnieje niskie prawdopodobieństwo rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury i zakażenia zwierząt hodowanych przez zwierzęta z innych gospodarstw lub dziko żyjące, albo przeniesienia tych chorób do innych gospodarstw lub na zwierzęta dziko żyjące;
- 2) w których działalność jest prowadzona w warunkach niezwiększających ryzyko pojawienia się ogniska choroby (niska biomasa, wysoka jakość wody) wśród przebywających tam zwierząt akwakultury;
- 3) umieszczające na rynku żywe zwierzęta wyłącznie z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi.

** 1. Nadzór bierny obejmuje obowiązek niezwłocznego powiadomienia o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności. W takich przypadkach stosuje się przepisy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt akwakultury określające postępowanie przy podejrzeniu choroby.

2. Nadzór aktywny obejmuje:

- 1) bieżącą inspekcję przeprowadzoną przez powiatowego lekarza weterynarii;
 - 2) badanie kliniczne populacji zwierząt akwakultury w gospodarstwie lub na obszarze hodowli mięczaków w celu wykrycia objawów klinicznych choroby;
 - 3) pobieranie próbek do badań w przypadku podejrzenia choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności;
 - 4) obowiązek niezwłocznego powiadomienia o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności.
3. Nadzór ukierunkowany powinien obejmować:
- 1) bieżącą inspekcję przeprowadzoną przez powiatowego lekarza weterynarii;
 - 2) pobieranie próbek zwierząt żyjących w akwakulturze i ich badanie w celu wykrycia czynników chorobotwórczych wywołujących określone choroby, zgodnie z przepisami o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
 - 3) obowiązek niezwłocznego powiadomienia o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.). Projektowane rozporządzenie częściowo wdraża do polskiego porządku prawnego postanowienia dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.).

Dotychczas jedynym rodzajem działalności związanej ze zwierzętami akwakultury nadzorowanej przez organy Inspekcji Weterynaryjnej była działalność w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, której prowadzenie było dozwolone po uprzednim zgłoszeniu zamiaru jej prowadzenia powiatowemu lekarzowi weterynarii.

Dyrektywa 2006/88/WE wprowadza nowe rodzaje działalności dotyczące zwierząt akwakultury (prowadzenie przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury i zakładu przetwórczego), których prowadzenie wymaga zatwierdzenia przez właściwy organ.

Prowadzenie przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury swym zakresem obejmuje także dotychczasową działalność w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, z tym że jest dozwolone wyłącznie po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii spełnienia wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia tego typu działalności. W związku z powyższym podmioty prowadzące, w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 145, poz. 916), działalność w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało stwierdzenia spełnienia wymagań weterynaryjnych, a zgodnie z przepisami wyżej wymienionej ustawy wymaga takiego stwierdzenia, utracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy nie

złożą, zgodnie z jej przepisami, wniosku o dokonanie takiego stwierdzenia na podstawie którego zostaną zatwierdzone jako podmioty prowadzące działalność w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury.

Natomiast prowadzenie zakładu przetwarzającego lub poddającego ubojowi zwierzęta akwakultury w ramach zwalczania chorób zakaźnych tych zwierząt (zakładu przetwórczego) może być prowadzona wyłącznie w zakładzie, w którym jest prowadzona działalność w zakresie przetwarzania zwierząt akwakultury przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zatwierdzonym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 45, str. 14). Prowadzenie takiego zakładu jest dozwolone wyłącznie po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii spełniania wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia tego typu działalności. W związku z tym także podmioty prowadzące, w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw, działalność w zakresie prowadzenia zakładu przetwórczego, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało stwierdzenia spełnienia warunków weterynaryjnych, a zgodnie z przepisami ustawy wymaga takiego stwierdzenia, utracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy nie złożą, zgodnie z jej przepisami, wniosku o dokonanie takiego stwierdzenia na podstawie którego zostaną zatwierdzone jako podmioty prowadzące działalność w zakresie prowadzenia zakładu przetwórczego. Zakładowi przetwórczemu (zakładowi wysyłkowemu, oczyszczania lub prowadzącemu podobną działalność, znajdującym się na obszarze hodowli mięczaków), w stosunku do którego została wydana decyzja stwierdzająca spełnianie wymagań weterynaryjnych, zostanie nadany weterynaryjny numer identyfikacyjny niezależnie od weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego takiemu zakładowi w trybie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 217, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie w zakresie spełniania wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury oraz zakładu przetwórczego wdraża

postanowienia art. 7 – 10 dyrektywy 2006/88/WE. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo produkcyjne sektora akwakultury oraz zakład przetwórczy, aby zostać zatwierdzone powinny opracować programy nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury, podlegające kontroli, której częstotliwość jest określona w załączniku do projektowanego rozporządzenia. Wymagania w przypadku tego rodzaju działalności obejmują także wymagania w zakresie kontroli urzędowej przeprowadzanej przez organy Inspekcji Weterynaryjnej. Ponadto, mając na względzie osiągnięcie celu dyrektywy 2006/88/WE, jakim jest zapobieżenie rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury, w projektowanym rozporządzeniu określono również takie wymagania weterynaryjne, które są niezbędne z punktu widzenia bezpieczeństwa epizootycznego oraz zapewnienia bezpiecznego obrotu zwierzętami akwakultury i produktami z nich pozyskanymi.

Ponadto dyrektywa 2006/88/WE wprowadza 3 rodzaje działalności nadzorowanej dotyczącej zwierząt akwakultury, których prowadzenie jest dozwolone jedynie po uprzednim zgłoszeniu zamiaru jej prowadzenia powiatowemu lekarzowi weterynarii, a mianowicie prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia: miejsc innych niż przedsiębiorstwa produkcyjne sektora akwakultury, w których zwierzęta wodne są utrzymywane bez zamiaru umieszczania na rynku, łowisk typu „wpuść i złów” oraz przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury, które umieszczają na rynku zwierzęta akwakultury wyłącznie w celu spożycia przez ludzi w zakresie określonym w art. 1 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 853/2004. W związku z tym podmioty prowadzące, w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw działalność, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało zgłoszenia zamiaru jej podjęcia powiatowemu lekarzowi weterynarii, utracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie wyżej wymienionej ustawy nie dokonają zgłoszenia zgodnie z jej przepisami.

W związku z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia należy uchylić, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 145, poz. 916), przepisy dotychczas regulujące wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności w zakresie zwierząt akwakultury, tj. rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7

października 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb (Dz. U. Nr 231, poz. 2323).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie znajduje się w planie prac Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz podmioty prowadzące działalność w sektorze akwakultury.

Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzony przede wszystkim chów i hodowla ryb z gatunków słodkowodnych. Chów i hodowla ryb morskich dotychczas nie była przedmiotem działalności prowadzonej na dużą skalę. Z danych Głównego Inspektoratu Weterynarii wynika, że na koniec 2007 r. zarejestrowanych jest 1684 podmiotów prowadzących działalność w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury, z czego 1521 prowadzi chów lub hodowlę ryb, a 158 zajmuje się ich rozrodem. Z szacunkowej powierzchni 70 000 ha stawów w Polsce eksploatowane jest jedynie 50000 ha (70%). Największe powierzchnie stawów karpowych znajdują się w Polsce południowej i centralnej, gdzie jest zlokalizowane ponad 75% ogólnej ich powierzchni. Najmniej stawów karpowych znajduje się na północy kraju, gdzie najwięcej jest dużych i średnich gospodarstw pstrągowych (rejon czystych i zimnych wód). Większość krajowej produkcji w stawach przypada na dwa gatunki ryb tj. karpia, którego roczna produkcja wynosi ok. 15,5 tys. ton oraz pstrąga tęczowego, którego produkcja wynosi ponad 17,5 tys. ton. Chów i hodowla

karpia w Polsce jest prowadzona w większości gospodarstw w sposób tradycyjny przy wykorzystaniu naturalnej produktywności stawów.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Nadzór nad przestrzeganiem wymagań weterynaryjnych będzie sprawowany przez Inspekcję Weterynaryjną w ramach środków przewidzianych ustawą budżetową.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenia może przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności zewnętrznej polskiego sektora producentów ryb, z uwagi na zgodność wymagań weterynaryjnych w nim określonych z prawem wspólnotowym.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został wysłany w celu zaopiniowania między innymi do: Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowego Związku Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Rady Gospodarki Żywnościowej, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, NSZZ RI „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Polskiej

Konfederacji Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Konfederacji Pracodawców Polskich, Federacji Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, Sekcji Krajowej Pracowników Weterynarii N.S.Z.Z. „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*”, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Polskiego Stowarzyszenia Przetwórców Ryb, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Unii Przemysłu Chłodniczego, Polskiego Towarzystwa Rybackiego, Związku Producentów Ryb, Stowarzyszenia Producentów Ryb Łososiowatych, Związku Pracodawców Branży Zoologicznej, Zrzeszenia Producentów Ryb, Sztabu Kryzysowego Rybołówstwa, Instytutu Rybactwa Śródlądowego, Morskiego Instytutu Rybackiego, Polskiej Federacji Producentów Żywności, Polskiej Izby Gospodarki Odpadami, Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego oraz do organizacji ekologicznych, w tym Ligi Ochrony Przyrody, Biura Greenpeace Polska, Instytutu na Rzecz Ekorozwoju, Frontu Wyzwolenia Zwierząt, Społecznego Instytutu Ekologicznego i Ogólnopolskiego Towarzystwa Ochrony Zwierząt „Animals”.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: